

ſom en Gentagelsesvirkning bliver udeluſket, vil Loven være af en meget farlig og meget indgribende Betydning. Jeg kan ikke ſe paa dette ſom paa en Bagatel. Tværtimod, jeg tror, at det vil give den et Omraade, ſom den ikke havde før, og det et Omraade, en Ræſtevidde, ſom vi kun kunne anſe for meget betænkelig. Det var jo oprindelig tilſigtet, at før at blive ſtraffet med Strafarbejde efter denne Lov, ſkulde man før være dømt for Vold mod ſagesløs Perſon. Gennem Forhandling med den højtærede Juſtizminiſter blev dette ændret dertil, at man ſkulde have gjort ſig ſkyldig i Vold, ſom ved Underſøgelse af de tidligere Domme kunde anſes for at have været udøvet mod ſagesløs Mand, og dette vilde jo have indſtrænket Ræſtevidden meget betydeligt, da man af tidligere Dømmes Akter kun med Vanſelighed vilde kunne finde ud, naar Volden var bleven begaaet mod ſagesløs Mand. Det vil med andre Ord ſige, at før at blive ſtraffet med Strafarbejde efter denne Lov, ſkulde man i omtrent de 99 af 100 Tilfælde have gjort ſig ſkyldig deri en Gang før efter denne Lov, alſaa have gjort ſig ſkyldig i Vold mod ſagesløs Mand; Straffen kom derved kun frem ſom Gentagelsesſtraf. Dette vil ſige, at der ſkulde være givet den mere eller mindre ſkyldige Mand, ſom havde diſſe voldsomme Tilbøjeligheder, eller ſom havde ladet ſig henrive af et Djeblis Vibenſtab, en Advarſel om, at han næſte Gang ſkulde paſſe meget godt paa ſig ſelv, thi ellers kunde han blive ſat paa Strafarbejde. Det ere vi komne bort fra. Hvis den Indſtilling, ſom Fællesudvalget giver i Dag for Folketingets Vedkommende, vedtages, ville vi kunne ſtraffe en Mand med Strafarbejde, naar han tidligere er dømt for Vold og er bleven idømt en højere Straf end Bøde, det vil alſaa ſige, ſelv om han kun er bleven idømt Straf af ſimpelt Fængſel eller en ubetydelig Smule Vand og Brød. Nu er det vel ſaa, at man ſkulde have forbrudt ſig stærkt efter Straffelovens § 200, den, der handler om de tørre Brygl, hvor der alſaa ikke tilføjes Saar eller anden Skade, hvis man ſkulde ſtraffes højere end med Bøde, og at man i ſaa Fald maatte med nogen Ret kunde kaldes for en Vøllenatur, ſom trængte til diſſe stærkere Repreſallier, nemlig Dvangsarbejde. Men der er jo ogſaa andre Voldsparagraffer end § 200, og jeg ſkal ſærlig henpege paa § 203, hvor der tales om at tilføje Saar og anden Skade, der ikke have nogen videre Betydning. Der vil Straffen i Reglen blive ſimpelt Fængſel. I de fleſte Tilfælde, hvor der ſlaas ubetydelige Saar, er Straffen Fængſel. En Mand, der maatte

for et ganſte ligeſtyldigt Værtshuſflammeri tidligere er kommen til at tilføje en anden en ubetydelig Riſt eller Stramme, vil, hvis han forbryder ſig efterdags, kunne blive ſat paa Strafarbejde. Jeg mener, at en ſaa, dan Handling ikke vil være tilſtrækkelig til at karakteriſere denne Mand ſom en Vøllenatur, der bør belægges med den Slags Straf, her omhandles. Jeg mener, at Folketinget har her ikke blot imødefømt Landſtinget, men vi have været i Færd med at gøre Brud paa det Princip, ſom ſkulde være raadende ved vore Afgørelſer med Henſyn til denne Lov — naar vi overhovedet ville vedtage en Lov ſom denne — det Princip nemlig, at Loven kun kan anvendes mod de egentlige Vøller, for hvem al anden Straf er ligeſtyldig.

Jeg ſtal efter diſſe Bemærkninger kun tilføje, at jeg agter at ſtemme mod denne Indſtilling, og hvis den bliver vedtagen, mod Lovforſlaget, og jeg vil haabe, man vil følge mig deri. Efter tidligere Erfaringer kan ganſte viſt mit Haab ikke være stort, men jeg maa alſaa fremhæve, at i dette Øjeblik er Loven ved at ſaa en Gænge, den albeles ikke havde før, og ſom viſer i meget farlig Retning.

Ordføreren (Arabbe): Med Henſyn til Fællesudvalgets Fremgangsmaade, ſom den ærede ſidſte Taler berørte, ſtal jeg tilſæde mig at fremsætte den Oplyſning, at Udvalget blev ſammenkaldt af det førſt valgte Medlem af det førſt vælgende Ting, hvilket i dette Tilfælde var en Landſtingsmand. Naar der paa Indvarſlingen til Mødet er ſat, at Mødet vilde være konſtituerende, udeluſker dette efter Stik og Brug, ſaa vidt mig bekendt, albeles ikke, at man foretager Realitetsbehandling af Lovforſlaget. Det er en Underretning for Medlemmerne om, at der foretages Valg den Dag, men det er ikke en Tilkendegivelse af, at der ikke vil blive foretaget en Behandling af Sagen. — Dette ærede Medlem og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 12te Valgtreds (Wiinblad) have ikke Ret i at ſige, at der ved Forandringen i § 2 gøres en principiel Forandring. Det, ſom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 12te Valgtreds gengav ſom mine Udtalelſer, var heller ikke ganſte det, jeg har fremsat ved foregaaende Behandlinger. Jeg tillod mig at ſige, at vi før at beſtemme Vøllebegrebet havde fundet det efter Omſtændighederne nødvendigt at tage Gentagelſen af Voldsforſeelsen ſom betegnende. Gentagelſen er nu ganſte viſt reneſt, naar det førſte Tilfælde fuldstændig dækker det andet. Men derved er dog det at bemærke, at Principet,